

ΚΑΝΤΙΝΙ

καντίνι, το, ουσ. [<βενετ. cantin <ιταλ. cantino], λεπτή μεταλλινή χορδή οργάνου, που παράγει τον οξύτερο ήχο·

- είμαι στο καντίνι, είμαι καθ' όλα έτοιμος, είμαι υπ' ατμόν: «πέρνα να με πάρεις ό,τι ώρα θέλεις, γιατί εγώ είμαι στο καντίνι»·

- κουρντίζομαι στο καντίνι, βλ. φρ. κουρντίζομαι στην πένα, λ. [πένα](#). (Λαϊκό τραγούδι: **κουρντίστηκες κυρά μου, στην πένα, στο καντίνι**, να ζήσει κι ο λεβέντης, ο λεβέντης που σε ντύνει)·

- ντύνομαι στο καντίνι, ντύνομαι άψογα: «κάθε φορά που έχει νυχτερινή έξοδο, ντύνεται στο καντίνι»·

- στο καντίνι, πολύ προσεγμένα, πολύ κομψά: «αγόρασε καινούριο κοστούμι κι ήρθε στο πάρτι μας στο καντίνι»·

- στολίζομαι στο καντίνι, βλ. φρ. ντύνομαι στο καντίνι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας